

CEJA wil het gemeenschappelijk landbouwbeleid behouden

Een maand geleden kwamen alle nationale jongerenorganisaties tot gemeenschappelijke standpunten over het Europese landbouwbeleid. Omdat we vandaag zoveel systemen kennen binnen Europa, ligt het niet voor de hand om het over alles eens te zijn. In wat volgt geven we een overzicht van de belangrijkste besluiten en knelpunten. In een latere fase zal CEJA –naast zijn standpunten over de gezondheidscontrole van het gemeenschappelijke landbouwbeleid– ook een visie vormen over de volgende Europese begroting. Nu al staat vast dat deze twee cruciale opdrachten met elkaar verbonden zijn.

CEJA benadrukt bij elke gelegenheid dat de Europese landbouw nog duurzamer en competitiever moet worden. Het Europese landbouwbeleid moet langetermijnperspectieven bieden als het jongeren wil aanmoedigen om in het beroep te stappen. CEJA gelooft in een jonge, innovatieve en moderne Europese landbouw. Als gevolg daarvan willen we een gemeenschappelijk landbouwbeleid dat een kader creëert dat overeenstemt met het Europese landbouwmodel dat de ontwikkeling van agro-ondernemingen aanmoedigt.

De Europese raad voor jonge landbouwers staat toe dat de technische efficiëntie van het huidige gemeenschappelijke landbouwbeleid opnieuw bekeken wordt om na te gaan of alles nog in lijn ligt met de vooropgestelde doelstellingen. Tezelfdertijd dringt CEJA erop aan dat de 'health check' van het gemeenschappelijke landbouwbeleid de financiering ervan niet in vraag mag stellen. We willen dus een verderzetting van de financiële perspectieven die nu al uitgestippeld zijn, zonder dat politieke beslissingen tot een ander resultaat leiden. Deze eis van CEJA is er niet zomaar gekomen: iedereen is het erover eens dat er binnen de huidige financiële perspectieven al te weinig middelen zijn voor de directe inkomenssteun nu ook Roemenië en Bulgarije tot de Europese Unie behoren.

De discussie wordt nog bemoeilijkt door de vaststelling dat de MTR (Mid Term Review 2003) in de verschillende Europese lidstaten op andere tijdstippen is ingevoerd. De gevolgen van de MTR zijn dus niet overal even goed meetbaar omdat sommige landen deze reglementering pas vanaf 2007 toepassen.

Bedrijfstoeslagregeling

De MTR heeft in 2003 een nieuw systeem van ondersteuning geïntroduceerd, de bedrijfstoeslagregeling. Daarbij had ieder land de keuze uit verschillende systemen binnen een algemeen kader. Vandaar dat er gesproken wordt over het historisch model, het hybride model en een flat rate. Voor CEJA moet de keuzevrijheid blijven bestaan, als het de actieve, jonge boeren en tuinders maar stimuleert. Het moet blijven aansturen op een vlotte generatiewissel en een ondersteuning van jonge agrarische ondernemers. Bovendien moet dynamische en duurzame land- en tuinbouw in de hand gewerkt worden.

Om een idee te geven over hoe zo'n onderhandelingen eraan toe gaan: de 10 nieuwe lidstaten werken in een flat rate systeem en pleiten ervoor om dit ook zo te behouden. Sterker nog, deze lidstaten pleiten er zelfs voor dat de andere landen ook naar zo'n systeem evolueren. Aan de andere kant is er Frankrijk, een land dat heel wat invloed uitoefent op het landbouwbeleid en bijna een veto gebruikt om het historische model te behouden. Dan is er nog Denemarken, een land dat vrij liberaal denkt en de directe inkomenssteun in vraag stelt. Het ziet een plattelandsbeleid dan ook beter zitten dan een zuiver landbouwbeleid. Zo heeft elk land een eigen onderhandelingspositie. Belangrijk om te onthouden is dat er toch naar een consensus gezocht zal worden waarbij iedere lidstaat een zekere keuzevrijheid zal

behouden, hoewel er waarschijnlijk enkele lidstaten zijn die hun huidige beleid moeten bijschaven om te voldoen aan de Europese wensen.

Daarom stelt CEJA voor om een institutionele werkgroep samen te stellen om de verschillende ervaringen met elkaar te delen. Die kan dan instrumenten ontwikkelen om bepaalde prioriteiten te realiseren. In deze institutionele werkgroep zouden zowel land- en tuinbouwers als nationale en Europese ambtenaren zetelen.

De MTR heeft ook het braakland ingevoerd en dat lijkt niet meer weg te denken. Volgens CEJA kan braakland afgeschaft worden in een ontkoppeld systeem, zoals dat grotendeels in Vlaanderen van toepassing is. Het heeft volgens CEJA geen zin meer dit te behouden.

Vrijwillige en verplichte modulatie

Zowel bij vrijwillige als bij verplichte modulatie gaat het erom dat financiële middelen van pijler 1 (directe inkomenssteun) naar pijler 2 (plattelandsbeleid) verhuizen. Er zullen dus minder mogelijkheden overblijven voor directe inkomenssteun aangezien die uit pijler 1 komt. Naast de steun aan landbouwers voorziet de tweede pijler ook financiële middelen voor plattelandsbeleid. CEJA gaat dan ook volledig akkoord met het Europese parlement dat onlangs de vrijwillige modulatie afkeurde. CEJA ziet geen oplossing in vrijwillige modulatie van pijler 1 naar pijler 2 omdat die een hernationalisatie van het landbouwbeleid in de hand werkt. CEJA pleit voor een gemeenschappelijke reglementering die toegepast wordt op dezelfde wijze in de verschillende Europese lidstaten. Voorlopig wil de Europese Commissie vanaf 2009 tot 2013 de modulatie jaarlijks met 1% optrekken. Dit is absoluut niet naar de wens van alle landbouwers.

Randvoorwaarden

Randvoorwaarden spelen een belangrijke rol in de maatschappelijke verwachtingen van plattelandsbewoners voor ondersteuning van jonge landbouwers. De Europese raad voor jonge land- en tuinbouwers eist een gelijke basis voor alle lidstaten. Logischerwijs vraagt CEJA dan ook uniformiteit in het systeem van de randvoorwaarden. In deze context is het van levensbelang dat randvoorwaarden praktisch haalbaar blijven voor boeren en tuinders in alle Europese lidstaten.

Alle inspanningen om het gemeenschappelijk landbouwbeleid te vereenvoudigen zijn goed, op voorwaarde dat er substantiële voordelen blijven voor jonge land- en tuinbouwers. De Europese Commissie werd verzocht een gezamenlijke agenda te ontwikkelen met de nationale landbouwadministraties om het gemeenschappelijke landbouwbeleid administratief te vereenvoudigen. Het spreekt voor zich dat een vereenvoudiging niet gelijk staat met een vermindering van de te verdelen financiële middelen!

Marktmechanismen

Noodzakelijk voor de toekomst is dat er efficiënte, marktregulerende mechanismen blijven bestaan. CEJA vraagt de Europese Commissie naar een duidelijke strategie voor het toekomstige systeem in een echte gemeenschappelijke marktoriëntatie, weliswaar voor het huidige gemeenschappelijke landbouwbeleid ontmanteld word. Drie belangrijke zaken staan hierbij voor CEJA centraal: promotie, transparantie en toegevoegde waarde.

Zowel voor de interne markt als de exportmarkt gelooft CEJA in de noodzaak van een promotiebeleid voor onze kwalitatief hoogstaande, Europese land- en tuinbouwproducten. Daarnaast is het voor CEJA belangrijk te kunnen nagaan waar een voedingsproduct vandaag komt. Er moet een link zijn tussen het territorium en het uiteindelijke voedingsproduct, om transparantie naar de consument te garanderen en om de juiste toegevoegde waarde tot bij de boer te verantwoorden. Dit willen we doen door voedselveiligheid, voedselkwaliteit, milieubescherming, tradities en culturen te respecteren. Volgens CEJA kan dit gerealiseerd worden door de origine van landbouwproducten op het etiket te vermelden.

De Europese Unie moet een duidelijke strategie ontwikkelen voor een nieuw en duurzaam partnerschap tussen alle actoren in de agrovoedingsketen. De doelstelling van dit partnerschap is de competitiviteit te verhogen en de toegevoegde waarde beter te verdelen. In een eerste stap moeten alle partners, inclusief de jonge boeren en tuinders, samengebracht worden in een werkgroep om er openlijk in discussie te gaan. CEJA vraagt aan de verschillende Directoraten Generaal van de Europese Commissie om snel werk te maken van het oprichten van deze werkgroep.

Complexe besluitvorming

We kunnen besluiten dat de 'health check' en de herziening van de financiële vooruitzichten van de Europese Unie niet los staan van elkaar. Het ene start in 2008, het andere pas in 2009. Dit is meteen ook de reden waarom vele voorstellen direct van tafel geveegd worden en er enkel algemene principes overblijven waar iedereen zich kan achter scharen. Niemand wil een verlies aan financiële middelen en iedereen vraagt bijkomende middelen voor het Europese plattelandsbeleid. Laten we hopen dat dit geen illusie, maar een realiteit is.